

## vandaar dit boek

Edward van der Ree (1976)

# ‘Opeens zat ik in een Nepalese cel tussen moordenaars en psychopaten’

SOFIE CERUTTI

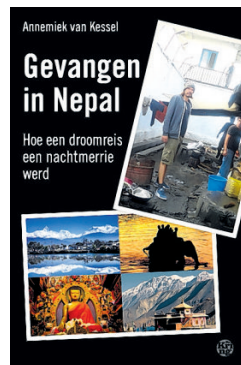
“**Nepal vond ik geweldig.** De mensen, de spiritualiteit, het landschap, de bergen... Toen ik daar in een bar kon gaan werken ben ik er eigenlijk heel impulsief heengegaan. Maar ik voelde me er snel thuis, vond een huis, kocht een motor, vond mijn draai. Ik wilde voor altijd blijven.

Alles veranderde toen mijn beste vriend daar, een Nepalees, van mijn balkon viel en ik van moord beschuldigd werd. Ik ging zonder pardon achter de tralies en toen ging het hele corrupte systeem werken. Uitstel van de zitting, weer uitstel, onderzoek, uitstel van het onderzoek, advocaten die de boel zo lang mogelijk probeerden te rekken om er maar zo veel mogelijk geld uit te slaan. Ondertussen verbleef ik met honderden anderen in een gevangenis die voor tachtig man bedoeld was. Psychopaten, verkrachters, moordenaars, onschuldigen, alles zat door elkaar.

**Uiteindelijk heb ik daar** een half jaar gezeten, onder verschrikkelijke omstandigheden. Mijn ouders zijn direct gekomen en hebben mij uiteindelijk vrij gekregen. Onder meer door de juiste mensen op het juiste moment geld te geven. Kun je dat omkoping noemen? Ik weet het niet. Het is gewoon hoe het daar werkt. Veel mensen zitten daar nog steeds vast. Onschuldig soms, en dan kan het zomaar anderhalf jaar duren voor je voor het eerst een advocaat ziet. Echt bizar.

In de gevangenis vond ik al dat hier ooit een boek over moest komen. Heel af en toe mocht de tv er aan; een van de populairste programma's was 'Locked Up Abroad', op National Geographic. Mijn vrienden, medegevangenen, zeiden tegen me: dat moet jij ook doen als je vrij bent.

Dit boek is een van de weinige dingen die ik voor ze kan doen: vertellen over het land en hoe corrupt het eigenlijk is. Toen ik terug was



‘Ik wil graag naar Thailand, maar dat kan ik mijn ouders nu echt niet aandoen’

in Nederland ben ik benaderd door verschillende schrijvers om hier een boek over te maken. Ik heb overwogen het zelf te schrijven, maar ik ken mezelf, ik ben soms erg lui. Dus daar had ik niet genoeg vertrouwen in. Met Annemiek van Kessel klikte het goed, en met haar ben ik aan het werk gegaan. Het was een lang en soms moeizaam proces, maar het eindresultaat mag er zijn. Het is een mooi boek geworden, het vertelt het precies zoals het was.

**Mijn vertrouwen in mensen** heeft zeker een knauw gekregen, maar ik ben het gelukkig niet helemaal kwijt. Het gekke is dat ik ook veel heb geleerd daar in de gevangenis. Je hebt zulke intense relaties met mensen als je zo dicht op elkaar zit, dat is ongekend. En het begrip tijd krijgt een heel andere betekenis.

Op een gegeven moment heb ik geaccepteerd dat ik daar misschien wel tien jaar moest blijven. Of er zelfs niet levend uit zou komen: er gebeurden rare dingen en ik was mijn leven echt niet altijd zeker. Als je dat kunt accepteren, dan ben je werkelijk vrij.

Natuurlijk is het heel vreemd om dan weer in Nederland te zijn, mensen maken zich hier druk om zulke onbelangrijke dingen. Als ik nu met wat meer afstand naar die periode terugkijk, denk ik: het was óók een mooi avontuur.

Naar Nepal wil ik niet meer, ik had daar een leven opgebouwd dat me afgepakt is. Mijn motor weg, de bar weg, de honden dood. Ik zou niet weten wat ik daar nog te zoeken heb. Ik wil wel weer op reis: een neef van mij zit nu in Thailand, die zou ik graag willen opzoeken. Maar dat kan ik mijn ouders voorlopig echt niet aandoen. Eerst ga ik maar eens naar Portugal lopen, dat is ook een mooi land.”

**Annemiek van Kessel: Gevangen in Nepal. Hoe een droomreis een nachtmerrie werd** Het verhaal van Edward van der Ree. De Kring; 256 blz. € 17,95